

Pondelok 17. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na pondelok 17.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: horčičné
zrnko; kvas v múke; dôvera v
Božiu plodnosť.

NA OPÍSANIE LOGIKY, podľa ktorej
funguje Jeho kráľovstvo, Pán používa
podobnosť o horčičnom zrnku.
„Nebeské kráľovstvo sa podobá
horčičnému zrnku, ktoré človek vzal
a zasial na svojej roli. Ono je síce
najmenšie zo všetkých semien, ale
keď vyrastie, je väčšie než ostatné
byliny a je z neho strom, takže
prilietajú nebeské vtáky a hniezdia
na jeho konároch“ (Mt 13, 31-32). Na

Východe sa pestovala táto rastlina, ktorej semeno bolo príslovečne malé. V bežnej reči sa totiž hovorilo, že je „malá ako horčičné zrnko“. Rastlina, ktorá z neho vyrástla, však bola nápadne veľká: dorastala do troch až štyroch metrov, mala drevnatý základ a v jej konároch sa mohli ukrývať vtáky.

Horčičné semienko, maličké ako špendlíková hlavička, má obrovskú vitalitu: je povolané expandovať a prijať do svojho života životy mnohých iných živých tvorov. Preto slúži ako symbol Božieho kráľovstva. Na to, aby sa na zemi rozrástlo, Ježiš nezaviedol program politickej nadvlády, nerozhodol sa viesť mohutnú mediálnu kampaň, ani sa nerozhodol hlasno manifestovať celému svetu, ako by to mohol urobiť. Naopak, jeho plánom bolo začať s malým semienkom dvanástich rybárov, niekoľkých žien – niektoré z nich boli aspoň pre nás

anonymné – a mnohých ďalších učeníkov bez osobitného spoločenského alebo kultúrneho postavenia. Všetci boli jeho svedkami. Ich sila spočívala v autenticite ich života, v tom, ako z lásky dotiahli do konečných dôsledkov to, čo im Kristus zjavil svojimi skutkami a slovami.

Dnes, tak ako včera, horčičný strom naďalej rastie na poliach Blízkeho východu a dnes, tak ako včera, Božie kráľovstvo má v sebe silu naďalej sa šíriť po celej zemi: „Kráľovstvo je milosť, Božia láska k svetu, prameň pokoja a dôvery pre nás“^[1]; ale zároveň je to niečo, čo nás Ježiš vyzýva, aby sme aktívne hľadali, ba aby sa to stalo hlavnou náplňou nášho života: „Hľadajte najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť“ (Mt 6, 33). Ak ho skutočne hľadáme a s láskou bojujeme malé každodenné bitky o svätosť, potom všade okolo nás, aj keď si to neuvedomujeme,

bude rásť hojné ovocie dobra a kresťanského života.

„POVEDAL IM ďalšie podobenstvo:
„Nebeské kráľovstvo sa podobá kvasu, ktorý žena vezme a vmiesi do troch mier múky, až sa všetko prekvasí“ (Mt 13, 33). Toto veľmi krátke Pánovo učenie je podobné podobenstvu o horčičnom zrnku, ktoré mu v Matúšovom evanjeliu predchádza. Opakuje sa v ňom myšlienka, že z malého vznikne veľké. Tentoraz však s dôrazom, že dôjde nielen k rastu, ale aj k hlbokej premene.

Božia milosť, viera a láska nás osobne premieňajú do tej miery, do akej ich prijmem a dovolíme im rásť v našom srdci. A takýto život, čoraz viac stotožnený s evanjeliom, nevyhnutne spôsobuje hlboké zmeny aj vo svete okolo nás. Tak sa to dialo

už od prvých čias Cirkvi: prví kresťania, ako vysvetľoval svätý Josemaría, „nemali z dôvodu svojho nadprirodzeného povolania spoločenské alebo ľudské programy, ktoré by museli plniť; boli však preniknutí duchom, koncepciou života a sveta, ktorá nemohla nemať dôsledky v spoločnosti, v ktorej sa pohybovali“^[2]. Boli obyčajnými občanmi a neprestali nimi byť, keď prijali vieru. Celá ich existencia nadobudla nový zmysel, a to obnovilo aj svet, v ktorom žili, človeka za človekom.

Je príznačné, že v tomto podobenstve nám Ježiš predstavuje ženu, ktorá pečie chlieb, možno časť pre svoju rodinu a zvyšok na predaj, pretože tri miery múky, ktoré zmieša s droždím, predstavujú desiatky kilogramov cesta. Aj toto nám pripomína, že bežní kresťania premieňajú svet prostredníctvom každodennej práce vykonávanej z

lásky k Bohu a k druhým: takto môžeme priniesť evanjelium mnohým ľuďom. „Nech naše srdcia naplní radosť pri pomyslení na to, že sme práve tým kvasom, ktorý zapríčiňuje kysnutie cesta. Náš život nie je sebecký: je to boj v prvej línii, má sa dostať do prúdu spoločnosti, prejsť nepozorovane; a dosiahnuť všetky srdcia, vykonať vo všetkých veľké dielo, premeniť ich na dobrý chlieb, ktorý bude pokojom – radosťou a pokojom – pre všetky rodiny, pre všetky národy“^[3].

„TOTO VŠETKO HOVORIL Ježiš zástupom v podobenstvách. Bez podobenstva im nehovoril nič” (Mt 13, 34). Aj my dnes znovu počúvame Pánove podobenstvá, aby priniesli ovocie nádeje v našich dušiach. Prešli dve tisícročia kresťanstva, malé semienko vyrástlo na piatich

kontinentoch, kvas prekvasil cesto nespočetných národov a kultúr. Bolo to však možné, pretože kráľovstvo rástlo od srdca k srdcu, v živote každého človeka, predovšetkým v tých, ktorí chcú priniesť radosť z evanjelia do všetkých kútov sveta.

Stále je toho veľa, čo treba urobiť a zároveň pretvoriť, predovšetkým v našich vlastných životoch. Navyše to, čo sa zdá byť dosiahnuté, nie je vždy trvalé. Tak ako nie je ľahké plne vteliť evanjelium do vlastného života, tak ani apoštolské poslanie, ktoré Boh zveril každému kresťanovi, nie je bez neúspechov: „Neustále sa objavujú nové ťažkosti, skúsenosť neúspechu, ľudské maličkosti, ktoré tak veľmi bolia. Všetci zo skúsenosti vieme, že niekedy úloha neprináša také uspokojenie, aké by sme si želali, ovocie je malé a zmeny pomalé a človek je v pokušení ustrnúť“^[4].

V takýchto chvíľach, keď môžeme prežívať sklúčenosť, nás viera nabáda dôverovať v životaschopnosť malého semienka v našom srdci, v účinnosť hrsti múky, ktorá prekvasí veľké množstvo cesta. Aj keď sa zdá, že práca je neplodná, že je veľa práce a málo toho, čo by človek mohol zvládnuť, máme istotu, „že Boh môže konať za každých okolností, aj uprostred zdanlivých neúspechov, pretože *tento poklad nosíme v hlinených nádobách* (2 Kor 4, 7). Táto istota sa nazýva *zmyslom pre tajomstvo*. Je to istota, že tí, ktorí sa ponúkajú a dávajú Bohu z lásky, budú určite plodní (porov. Jn 15, 5). Takáto plodnosť je často neviditeľná, nepoznateľná, nedá sa spočítať“^[5]. Žiadny skutok vykonaný z lásky k Bohu a k druhým nie je zbytočný. *Niekedy* ovocie priamo neuvidíme, *inokedy* príde netušeným spôsobom, ale *vždy* v nás vyvolá rast srdca. Môžeme sa obrátiť na Máriu, aby nám pomohla dôverovať plodom,

ktoré v našom živote vyrastú, ak
budeme blízko jej Syna.

[1] Svätý Ján Pavol II, *Audiencia*, 6-
XII-2000.

[2] Svätý Josemaría, *List 29*.

[3] Svätý Josemaría, *List 1*, bod 5c.

[4] František, *Evangelii Gaudium*, bod
277.

[5] *Ibid.*, bod 279.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/meditation/
pondelok-17-tyzdna-v-cezrocnom-
obdobi/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/meditation/pondelok-17-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (07.08.2025)